

Іванишин Володимир

д-р екон. наук, професор, ректор
Подільський державний аграрно-технічний університет
Кам'янець-Подільський, Україна

Сергієнко Володимир

д-р пед. наук, професор
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Київ, Україна

Збаравська Леся

канд. пед. наук, доцент
Подільський державний аграрно-технічний університет
Кам'янець-Подільський, Україна

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ АГРАРНО-ТЕХНІЧНОЇ ГАЛУЗІ

Основна вимога часу – підняти роль вищої аграрної освіти як найважливішого чинника довгочасного впливу на економіку, поступального розвитку суспільства. Система підготовки фахівців має стати дієвим зряддям, провідником єдиної державної і науково-технічної політики. Завдання науково-технічного прогресу, пов'язані з переходом країни на шлях інтенсивного ринкового розвитку, наполегливо вимагають корінного поліпшення професійної підготовки фахівців з вищою аграрно-технічною освітою. В цьому зв'язку все значущішим стає місце фізичної науки як безпосередньої виробничої сили суспільства, яка або прямо або через низку проміжних ланок впливають на всі галузі матеріального виробництва, і насамперед на розвиток таких галузей, як сільське господарство та енергетика. Науково-технічний прогрес полягає в підвищенні технічного рівня виробництва за рахунок розвитку і вдосконалення зряддів сільськогосподарської праці, технологічних процесів, систем керування на основі використання досягнень науки.

Головна якість кваліфікованого фахівця – вміння грамотно і відповідально виконувати професійні завдання. Тільки володіючи цими якостями, фахівець може бути тим, ким він має бути – центральною фігурою науково-технічного прогресу. Ми вбачаємо такі напрямки вдосконалення вищої аграрно-технічної освіти в Україні:

1. Інтеграція освіти, науки та виробництва.
2. Посилення ролі науки у вищих навчальних закладах, в першу чергу фундаментальних досліджень в системі підготовки інженерних кадрів аграрної галузі.
3. Створення навчально-науково-виробничих комплексів, як бази для підготовки інженерів вищої кваліфікації з використанням інноваційних технологій.
4. Оцінювання якості фахівця, який випускається, через створення кваліфікаційних характеристик, стандартів якості.
5. Посилення індивідуального підходу, розвиток творчих здібностей студентів.
6. Створення нових програмно-методичних комплексів.
7. Цільова підготовка фахівців.

Важливої ролі в системі вищої аграрно-технічної освіти набуває фундаментальна підготовка фахівців з фізики, математики та інших теоретичних дисциплін, оскільки саме вони можуть перевести систему освіти на наукову основу. Якісна підготовка

інженерів-аграріїв сприяє найбільш швидкому сприйняттю сучасної техніки, забезпечує професійну мобільність інженерів, що в умовах конкуренції на ринку праці стає актуальною.

Випускник інженерних спеціальностей в своїй професійній діяльності має справу із знаряддями праці і технологічними процесами, в основі яких лежать фізичні закони. Технічне переосмислення виробництва – комплексна механізація і автоматизація, застосування обчислювальної техніки і багато іншого – вимагають від інженерних працівників знання фізичної науки, володіння навичками і вміннями грамотно виконувати конкретні виробничі завдання [1].

Отже, сучасний фахівець має бути підготовлений до діяльності у відповідній сфері в організаціях усіх форм власності та знати: основи загальнотеоретичних дисциплін (фізики у тому числі) у обсязі, необхідному для успішного виконання своїх функцій; спеціальні дисципліни, що охоплюють зміст, законодавчі, нормативні документи, щодо його діяльності; особливості сільськогосподарського виробництва; сучасний стан та напрями науково-технічного прогресу у відповідній сфері; основні напрями галузі та можливі шляхи оптимізації й удосконалення сільськогосподарського виробництва; основи планування та проектування виробничих процесів; дисципліни загальноекономічного циклу [2].

Отже, підготувати випускника інженерних спеціальностей до роботи в сучасних умовах можливо лише на базі фундаментальної загальнонаукової підготовки. Це означає, що в нього мають бути сформовані глибинні знання основ науки – фізики, яка є фундаментом науково-технічного прогресу. Крім того, він має чітко і ясно розуміти, як і де використовуються закони фізики в об'єктах професійної діяльності.

Саме відповідність вищезазначеним вимогам забезпечує успішну діяльність майбутнього фахівця аграрно-технічної галузі. Реалізація сучасних вимог до фахової підготовки аграріїв потребує розроблення нової методичної системи навчання фізики, в основу якої має бути покладено кредитно-модульний, системно-діяльнісний та особистісно орієнтований підходи до навчання. Увесь навчально-методичний комплекс із фізики має бути побудований на засадах нових інформаційно-комунікаційних технологій. Це передбачає розроблення електронних засобів навчання та методичного забезпечення дистанційної фізичної освіти, комп'ютеризацію навчального процесу, забезпечення телекомунікаційними засобами доступу до мережі Internet, базовими та спеціалізованими програмними продуктами.

Таким чином українська вища аграрна школа має широкий фронт робіт з реформування всіх боків своєї діяльності. Це потребуватиме часу, великих зусиль та неабиякого завзяття. Тут доречно нагадати слова давньокитайського філософа Куан-Цу, що жив у 551 - 449 роках до н.е.: «Якщо ви будете плани на рік – посійте зернину, якщо на десять років – посадить дерево, якщо на сто років – навчіть дітей. Якщо ви коли-небудь посієте зернину, то зберете один урожай; якщо ви навчите людей, то зберете сотню врожаїв». Нам потрібна сотня врожаїв по всій Україні і на сотні років. Для цього потрібні особистості, високоосвічені, компетентні, розуміючі складний внутрішній світ молодої людини. І таких вихованців слід готувати [3].

Список використаних джерел

1. Збаравська Л.Ю., С.Б. Слободян, М.В. Торчук, Задорожна Ж.А. Фізика як навчальна дисципліна в системі підготовки майбутніх агроінженерів. *Наукові*

записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти. 2016., Вип. 10. С. 135-141.

2. Педченко Г.Л. Модель сучасного спеціаліста аграрного профілю. *Наука і методика*. 2006. № 5. С. 128–129.

3. Яблонський В. Вища освіта України на рубежі тисячоліть. Київ, 1998. 228 с.

Карчевська Тетяна

канд. вет. наук, доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет

Кам'янець-Подільський, Україна

РОЛЬ ДИСЦИПЛІНИ «ЕПІЗООТОЛОГІЯ ТА ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ» У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ АГРАРНОЇ СФЕРИ

Дисципліна «Епізоотологія та інфекційні хвороби» є однією із профілюючих клінічних дисциплін в процесі підготовки фахівця ветеринарної медицини. Роль навчальної дисципліни «Епізоотологія та інфекційні хвороби» в процесі формування майбутнього фахівця ветеринарної медицини надзвичайно велика, так як одне з перших місць серед захворювань і причин загибелі тварин займають і будуть займати саме інфекційні захворювання.

Метою вивчення предмету є формування у студентів теоретичних знань, клінічного мислення та удосконалення практичних навиків при діагностиці, лікуванні та профілактиці інфекційних хвороб тварин.

Для засвоєння матеріалу, включеного в програму дисципліни, передбачаються такі види навчання: лекції, лабораторно-практичні заняття, самостійна робота, навчальна практика, виробнича практика, самостійна робота, індивідуальні завдання (виконання курсової роботи) під керівництвом викладача. Розподіл програмного матеріалу за видами занять і послідовність його викладення визначається кафедрою. При цьому дотримуються таких принципів подачі матеріалу: в лекціях аналізуються найважливіші проблемні питання інфекційної патології, що визначають основу підготовки за спеціальністю «Ветеринарна медицина» в галузі агропромислового комплексу і потребують науково-теоретичного обґрунтування; на лабораторно-практичних заняттях вивчаються окремі питання, винесені згідно типової і робочої програм на лабораторно-практичні заняття, де студенти вивчають правила оформлення необхідної ветеринарної документації, методи діагностики інфекційних хвороб, опрацьовують інструктивний матеріал з певної теми, розв'язують ситуаційні завдання тощо.

Самостійна робота повинна бути націлена на закріплення лекційного матеріалу а також передбачає самостійне вивчення деякого програмного матеріалу інформаційного характеру для поглиблення чи розширення поданого викладачем